

www.srb.nl

Maart 2019- Jaargang 23 - Nr.3

TRACK

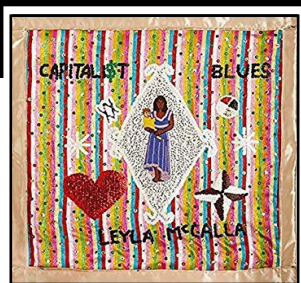
STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

CD VAN DE MAAND

[LEYLA MCCALLA](#)

[THE CAPITALIST BLUES](#) <<<

Maart

CLICK 'N CHECK

Leyla McCalla is een Haïtiaans-Amerikaanse muzikante, geboren in New York, maar woont sinds een jaar of tien in New Orleans. In het begin trad ze daar op als straatmuzikant, maar al snel werd ze ingelijfd bij het alom geroemde "Carolina Chocolate Drops". Ze zingt in het Frans, Creools en Engels en speelt cello, banjo en gitaar. McCalla is sterk beïnvloed door traditionele Creoolse en Haitiaanse muziek, cajun, jazz en blues. Haar songs zijn tegelijkertijd elegant, aards, bezielend en gekruid met humor en geworteld in de broeierige bayous. Haar derde album 'The Capitalist Blues' produceerde ze voor het eerst met een band, King James and the Special Men, geleid door Jimmy Horn. Het is het album waarop alles perfect samenkomt. Zowel in muzikaal als in de prominente teksten, die wederom zowel in het Engels, Frans als Creools gezongen worden en door het moederschap van McCalla een nieuwe blik op de wereld van nu werpen. Geïnspireerd door het verdeelde klimaat in Amerika maakte McCalla 'The Capitalist Blues', een verzameling songs over de psychologische en emotionele invloed van het leven in een kapitalistische maatschappij. Het kapitalistisch systeem rolt als een pletwals over mensen heen waardoor ze zich geïsoleerd voelen en zichzelf kwijtraken. De songs op het album zetten je aan om je hier niet in te verliezen en je er tegen te verzetten. McCalla presenteert haar nieuwe album met fantastische muzikanten als Lakou Musik, Corey Ledet, Shannon Powell,

Carl LeBlanc en nog vele anderen. 'The Capitalist Blues' werd opgenomen in House of 1000Hz in New Orleans door Andrew "Goat" Gilchrist. De kale opzet in instrumentatie van de songs met McCalla's stem als warme geleider pakken je vanaf het allereerste moment bij de kladden en laten niet meer los. Muziek die gezien het thema verrassend vaak opgewekt is, zonder de boodschap te missen. Opgezet met veelal akoestische instrumenten met oorsprong in de traditionele blues en folk en met New Orleans-invloeden versterkt. Er wordt geweldig gemusiceerd op dit album, sober, ingetogen en sterk aansluitend op McCalla's stem, dan weer opwindend met accordeon versterkt in een song als Oh My Love. En luister eens naar die overheerlijke orgelsolo in het prachtige "Heavy As Lead" of die rafelige rand in het donkere "Aleppo". The Capitalist Blues is een album dat gewoonweg niet aan de aandacht mag ontsnappen, de grote kwaliteit van dit album is gewoonweg té buitengewoon. McCalla is een nog immer rijzende ster.

Leyla McCalla live:

- 22 maart [De Warande](#), Turnhout B
- 23 maart [Ancienne Belgique](#), Brussel B
- 24 maart [Lanteren/Venster](#), Rotterdam NL
- 25 maart [Bitterzoet](#), Amsterdam NL

(dick hovenga/dr.groove)

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

Heerlijke muziek en een eerlijke Dylan

1969 was een groots jaar voor muziek. Dit betekent dat anno 2019 een hoop legendarische albums Abraham gaan zien. Eén van de vele is Bob Dylans Nashville Skyline, een album dat moeilijk te plaatsen is in Dylans oeuvre en daarom te vaak vergeten wordt. Vandaar, een aantal redenen om dit jaar het album weer eens op te zetten.

In de 6 jaar tussen the freewheelin' en Nashville skyline werd de muziek van Dylan al gekenmerkt door verandering en innovatie, maar zelfs in deze continu veranderende catalogus is het album uniek. Anders dan de vroege folk albums praat Dylan hier niet tegen een hele natie, in tegenstelling tot de eerste elektrische albums praat Dylan niet tegen een generatie. Nashville Skyline wordt gedefinieerd door een persoonlijke toon en een Dylan die zingt over de liefde.

Die liefde komt in veel verschillende vormen. Er is natuurlijk de onschuldige affectie die naar voren komt in to be alone with you of tonight I'll be staying here with you; er is de onbeantwoorde liefde zoals in tell me that it isn't true en One More Night; maar er is ook de liefde voor de Amerikaanse country traditie. Deze liefde wordt expliciet bezongen in Country pie, maar is op elk nummer aanwezig. Zelfs Dylans stem klinkt ongebruikelijk content. Toch is het album meer dan een eerbetoon aan deze rijke cultuur. Het is Dylans bijdrage.

Een ander voordeel aan dit album is dat het altijd de overijverige analyse heeft weten te ontlopen. Het is nagenoeg onmogelijk om naar Like a Rolling Stone te luisteren en niet een van de vele theorieën over de inhoud van dit nummer door je gedachten te laten gaan. Maar de nummers en teksten op Nashville Skyline hebben zich nooit geleend voor divisieve literaire oordelen. Dat wil echter niet zeggen dat de Nobelprijs winnaar er op dit album makkelijk mee weg komt. De nummers zijn toegankelijk en de gevoelens die worden beschreven zijn toepasselijk op iedereen die ooit lief heeft gehad. Dit alles gaat

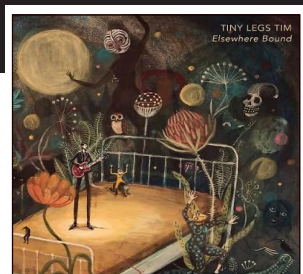
gepaard met muziek die alles combineert wat country en folk te bieden hebben.

Er zijn veel verschillende Dylans. Er is de folksky protest zanger, er is de elektrische kunstenaar, er is de troubadour en de jazzy, hese zanger die nooit stopt met toeren. Er is de nobelprijs winnende lyricus, de onbeschofte en gepijnigde minnaar en wie kan de toegewijde Christen vergeten die we hoorden op Slow Train a' Coming. Het is onmogelijk deze enigmatische entiteit te vangen met behulp van één album en vijfhonderd woorden, maar in tegenstelling tot veel van het meer geprezen werk is Nashville Skyline een album waarop Dylan niet gebukt gaat onder de druk en de verwachtingen van een land en een generatie. We horen Dylan ongecensureerd en ongebonden.

Als dat je niet overtuigt om dit uiterst menselijke album in waardering te laten stijgen, laat het je dan in ieder geval overtuigen om het dit jaar een fijne vijftigste verjaardag te wensen, met een flink stuk country pie.

Ayrton van Noort

TINY LEGS TIM ELSEWHERE BOUND <<<

CLICK 'N CHECK

Blueszanger Tiny Legs Tim, gitarist, songschrijver en verzamelaar van gitaren en platen, is inmiddels een begrip in België en langzaamaan ook buiten de landsgrenzen. Residerend in Gent hield deze muziekstad hem niet tegen om recent even naar New Orleans uit te zwermen om daar de kosmopolitische muziek van de 'Big Easy' van dichtbij te gaan beluisteren. Echo's van die broeierige muziek reisden met hem mee, terug naar zijn thuishaven. Die vertakte invloeden kregen een plaats in dit inmiddels vijfde studio-album. Zowel het bezwerende 'Don't Be Sorry' als het funky 'New Place' lijken je zo vanuit de open deuren in 'Frenchmen Street' toe te stromen met een aanzuigeffect om naar binnen te lopen. De blazers dragen bij tot de zinnelijke verlokking. De blazersarrangementen komen van saxofonist Tom Callens bekend van zijn samenwerking met Lady Linn. Trompettisten en saxofonisten bepalen mede de New Orleans sfeer naast de pianist en de ritmesectie. Mondharmonicaspeler Steven Troch kleurt elders bluesy in bij songs zoals het aanvurende 'In The Morning', pure vitamine om de dag mee te beginnen. Op het vaag melancholische 'One More Chance' begeleidt hij fijnzinnig met bluesharp terwijl contrabassist Filip Vandebriel met contrabasritmes een suggestieve mood creëert.

Alle muzikanten kregen individuele vrijheid in het spontane samenspel dat zich live in één ruimte afspeelde. De songs werden opgenomen zonder overdubs. Met zijn kenmerkende stem vertolkt de veelzijdige Tiny Legs Tim al zijn zelfgeschreven songs. Spijtig dat de songteksten niet zijn meegeleverd. Titelsong 'Elsewhere Bound', waarin een soort Woodstock optimisme doorschemert, werd reeds

opgepikt door de radio en heeft een leuke videoclip waarin, naast een mooie dansende dame ook "Baron Samedi" uit de New Orleans-voodoo krochten een rol speelt. (klik bovenaan op de cd-titel). Andere songs bekoren evenzeer of zelfs meer zoals het zwoele jazzy 'Still In Love' met baritonsax en gedempte drum, of het hypnotische 'The Lovin' Kind', met een John Lee Hooker-achtige boogie. Op het rootsy 'Nowhere My Home' maakt de trompettist de sound nog triester alsof hij deelt in de desolaatheid. Tiny Legs verruimde niet alleen zijn karakteristieke bluessound maar stond ook open voor vernieuwing zonder daarom aan eigenheid in te boeten.

Dat maakt dit album, mede-geproduceerd door TLT en Frederik Segers, erg gevarieerd zodat je vanaf het begin tot het laatste bloedmooie 'I Ain't Ready' immer geboeid blijft. Naast zanger is TLT immers ook een rasgitarist die voor zijn complexe emoties een belendende instrumentale taal zoekt en ook vindt. Hij had daarnaast aandacht voor de artistieke vormgeving van het hoesje, die werd toevertrouwd aan kunstenaar Jannes De Schrijver, die er een surrealistisch tableau van maakte wat zo naar de New Orleans' voodoo -priesteres Marie Laveau zou kunnen verwijzen. Deze 'Elsewhere Bound' heeft duidelijk de invloeden uit de Big Easy meegekregen en nodigt uit tot (her) beluistering. Afsluiter 'I Ain't Ready' is zo'n prachtsong waar je je wakker op zou willen programmeren om er 's ochtends wakker mee te worden en daarna nog even te blijven zweven. Magie!

Marcie, rootstime.be/Dr.Groove

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

ROB HERON & THE TEA PAD ORCHESTRA

SOUL OF MY CITY <<<

CLICK 'N CHECK

We hebben de laatste jaren best wel wat artiesten gezien die het geluid van de jaren 20-30-40 opnieuw tot leven proberen te wekken. Pokey LaFarge is daar het meest succesvol in, maar ook mannen als CW Stoneking, JD McPherson en het Nederlandse "Ragtime Rumours" brengen het er goed van af. Ook Rob Heron & The Tea Pad Orchestra voeren de luisteraar al een aantal jaren mee door deze tijden van koffergrammofoon en 78-toerenplaat. Op een vrij unieke en succesvolle manier brengen ze hun mengeling van swing, rockabilly, blues en countrymuziek. De Engelse formatie is een zeskoppige swingmachine die je meeneemt naar de North Eastern Swing, zoals ze het zelf zeggen of hoe je hun genre ook noemen wilt, het maakt Heron & co. niet zo veel uit, zolang je maar weet dat ze er honderd procent voor gaan. Naast frontman Rob Heron (zang, gitaar) bestaat de band uit Ben Fitzgerald (gitaar), Tom Cronin (mandoline, harmonica), Colin Nicholson (accordeon), Ted Harbot (staande bas) en Paul Archibald (drums) en is zo'n zeven jaar geleden opgericht door vier studievrienden, die folk en traditionele muziek studeerden aan de Universiteit van Newcastle. Sindsdien is dit gezelschap één van de hardstwerkende bands uit het Verenigd Koninkrijk. Door het vele toeren verzamelde de band een ruime schare fans in hun thuisland maar ook ver daarbuiten.

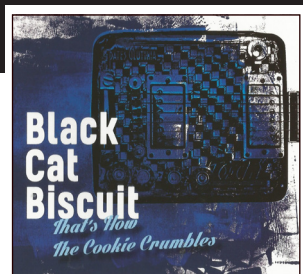
Op dit nieuwe album verfijnen ze hun melange van swing, rockabilly, blues en country, tot een geluid dat echt uniek, geestig, hip en met succes deze oudere muziekstijlen laat herleven. De twaalf nummers zijn (op één na) alle originele Bob Heron nummers en hebben betrekking op thema's die net zo eclectisch zijn als hun stijl. Dat hoor je in hun scherpe arrangementen, slimme muzikale trucs en grote saamhorigheid, ook al is het constante thema in hun muziek er een van losbandigheid, travestie, reizen door de tijd, huidskleur en natuurlijk liefdesverdriet. Het klinkt allemaal origineel en toch actueel.

Het album begint met "Let's Go Back In Time, Man", een rockabilly getint nummer waarin Heron zingt "That 21st century music, man, is watered down" en dat hij het zo heerlijk vindt om af en toe ook eens te

jodelen. Tegen het einde van de plaat in "Lonely Boy in the Dole Queue", laat hij inderdaad horen dat hij kan jodelen. Daarentegen zou een nummer als "There's a Hole (Where my Pocket used to Be)" even comfortabel zitten in de jaren '50. En zoals op de voorganger is er hier ook een gezonde dosis hartzeer en drinken. "Holy Moly (I'm in Love Again)" en "Drinking & Carrying On" zijn tekstueel sterk en een terugkeer naar een meer onschuldige leeftijd. Beiden zijn strak afgeleverd in rockabilly-stijl door de achtergrondzang, harmonica en accordeon van het Tea Pad Orchestra. Het album eindigt met "Double Meaning, Double Entendre", een mooie en speelse kijk op de blues. Met al deze verschillende stijlen hadden we gemakkelijk geconfronteerd kunnen worden met een 'vlees noch vis album', maar dat is hier zeker niet het geval. Rob Heron & co leven en ademen deze vintage Americana-stijl en willen dat je erin wordt ondergedompeld. Klasse!

Rootstime.be/dr.Groove

Rob Heron & Tea Pad Orchestra Live: zondag
10 maart MEZZ Breda

BLACK CAT BISCUIT

»» THAT'S HOW THE COOKIE CRUMBLES

CLICK 'N CHECK

Black Cat Biscuit ontstond zo'n 3-4 jaar geleden toen muziek-maten Bart Arnauts (zang, gitaar), Mark Sepanski (Harmonica), Stanley Patty (gitaar), Patrick Indestege (bas) en Jeff Gijbels (drums), de koppen bij elkaar staken. Ze besloten een Blues & Roots band te formeren, die aanstekelijke, swingende muziek zou gaan spelen met alleen zelf geschreven songs. Zulks geschiedde en zij gingen voortvarend van start met diverse uitstekende optredens, waarvan de act op Swing Wespelaar 2018 onttaardde in een feestje rond de kerk. Ook wonnen ze de Belgische Blues Challenge 2018 en zullen ze daardoor afgevaardigde zijn op de European Blues Challenge, die in april dit jaar gaat plaatsvinden in Ponta Delgada op de Azoren. En nu is hier het nieuwe album "That's how the cookie crumbles", wat o.a. tot stand kwam met behulp van ene Patrick Cuyvers, Bird Stevens en JB Biesmans. "Train 66" is een prima opener met vette slide-gitaar en harp-partijen die je meteen in beweging zet. Dat gaat zo door op de jumper "Haunting me" en "Sons of a vampire" wat je meeneemt naar Louisiana en je laat stampen op het Bo Diddley

ritme. "Parrot woman" wat ook als single met videoclip is uitgebracht, is dan weer een duistere, trage swamprock. "Ain't nobody to come home" laat ons kennis maken met de jazz-kant van de Black Cat Biscuit; heerlijke foot-tapper met mooi gitaarwerk!

Het gaat me te ver om alle songs hier afzonderlijk te bespreken, maar het zal u al lang duidelijk zijn dat we hier te maken hebben met een swingend en zeer gevarieerd album.

Afsluiter "Going Home" is een lekkere up tempo country-swingin' roadsong, die je het gaspedaal onwillekeurig verder in zal laten drukken indien je achter het stuur van je pick-up truck, of je Fiatje zit. De mannen lossen hun belofte alleszins in en leggen een debuutplaat neer die er mag wezen!

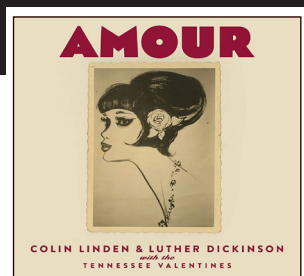
Mochten zij in uw omgeving komen optreden, dan zou ik zorgen om er zeker bij te zijn.

Dr.Groove

**Mailen naar: info@qprintbreda.nl
Bellen naar: 076-8882555**

**Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda**

COLIN LINDEN, LUTHER DICKINSON & THE TENNESSEE VALENTINES

AMOUR <<<

CLICK 'N CHECK

Colin Linden en Luther Dickinson zijn twee veteranen uit de roots muziek, die al met de grootsten in het genre samenwerkten. Voor 'Amour' zaten beiden voor de eerste keer samen in een opname studio. Het album werd opgenomen in de Blackbird Studio's in Nashville met The Tennessee Valentines en meerdere gast vocalisten, waaronder de producer, liedjesschrijver en de nog levende "I Can't Help" legende Billy Swan. 'Amour' werd opgenomen met muzikanten die van beide heren de toepasselijke naam The Tennessee Valentines kregen. Dit zijn Dominic Davis: bas, Bryan Owings: drums, Fats Kaplin: viool en accordeon en Kevin McKendree: keys. Voor de zang (ik noemde al Billy Swan! "Love Please") konden ze rekenen op twee zangeressen: Rachael Davis en Ruby Amanfu en op twee van Linden's TV vrienden / zangers: Sam Palladio en Jonathan Jackson. Van de tien nummers die Colin Linden & Luther Dickinson opnamen zijn de meeste "classic love songs", die komen uit het grote songbook van de Americana. Ze komen uit de country, uit de blues de rock'n'roll, de R&B of uit de folk muziek. "Careless Love" werd voor dit album tweemaal gearrangeerd, als instrumentale opener met Colin op dobro en Dickinson op elektrische gitaar. En later spelen ze deze traditional over liefde, verlangen en spijt, met de zang van Rachel Davis. Als de naam van songwriter Jesse Stone (1901-1999) je niets zegt, zal zijn pseudoniem Charles E. Calhoun, schrijver van "Shake, Rattle & Roll", je misschien meer zeggen. Zijn "Don't Let Go" is hier het eerste gospelachtige nummer (van de vier) waar Rachael Davis, hier met Ruby Amanfu, in zingt. Ze vervolgt daarna met "Honest I Do", "Careless Love" en de enorme country-slijper "Crazy Arms", die ze met Sam Palladio zingt. Ruby Amanfu zingt daarna in haar eentje Kris Kristofferson's "For the Good Times". Colin kiest hier voor een slide gitaar en Luther voor een nylon string gitaar. Met Rachael

Davis zingt Billy Swan zijn eigen rockende "Love Please" vervolgens weer een tearjerker die ooit een No. 1 hit was voor Chuck Willis: "What am I Living for", prachtig gezongen weer door Ruby Amanfu. Tenslotte is Jonathan Jackson te horen in de bijzonder aparte afsluiter "I Forgot to Remember to Forget". Linden, Dickinson en The Tennessee Valentines zijn redelijk geslaagd in hun opzet om, een universele soundtrack te maken met als thema de romantiek, speciaal voor Valentijnsdag. Naar onze smaak overall: een beetje te lief en te sentimenteel en vooral te weinig slide- en ander mooi spetterend gitaarwerk; het zit er wel in, maar niet prominent genoeg, te weinig 'wow' gehalte dus. Kortom: We zijn meer gewend van Colin Linden, of worden we nu te verwend???

(Bernardo / dr.Groove)

CD/LP NIEUWTJES

[J.S. Ondara – Tales of America](#) (15 febr)

Born and raised in Nairobi, Kenya, J.S.Ondara fell in love with Bob Dylan and moved to Minneapolis Minnesota when he was 20 to pursue a career as a singer-songwriter. He notes other musical influences as Neil Young, Noah Gundersen, Damien Rice and Ray LaMontagne. His debut album, *Tales of America*, is an examination of the American Dream from an outsider's perspective; an introspection on a universal matter.

[Boo Boo Davis - Tree Man](#) (16 febr)

After a string of single releases of famous blues covers on KuvVer Recors it's now time again for Boo Boo to release a new and 'all original' album. Like most of the previous recordings with Boo Boo we captured everything live in one room without any overdubs. Ten brand new songs and one new version from a song that was released earlier in 2002.

[Yola - Walk Through Fire](#) (22 febr)

British rising country soul star Yola's debut solo album, *Walk Through Fire*, is produced by The Black Keys' Dan Auerbach, on Auerbach's Easy Eye Sound label. "The moment I met Yola I was impressed," says Auerbach. "Her spirit fills the room, just like her voice ... she has the ability to sing in a full roar or barely a whisper and that is a true gift."

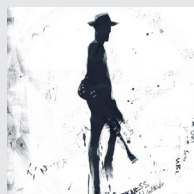
[Dickey Betts & Great Southern - Live at Rockpalast 1978 and 2008](#) (22 febr.)

30 Years of Southern Rock serves up two seething shows from Dickey Betts – the first from 1978, shortly after the collapse of the Allman Brothers, the second from 2008. And note for note, it's as if not a day has passed between the two. Of course the sets are riddled with oldies -- "In Memory of Elizabeth Reed" alone devours 30 minutes of playing time across the two shows, but both shine with fresh passion.

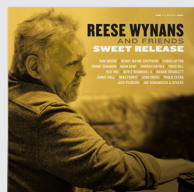
[Gary Clark Jr. – This Land](#) (1 maart)

Gary Clark Jr. is an artist who has alchemized the sounds of the great African-American music forms; blues, soul, jazz, hip-hop and rock-and-roll, into one genre-defying statement of unique power, craft and social significance. Gary has accomplished this yet again on his upcoming 17-track album "This Land". Check out Gary Clark Jr.'s official music video for this new record, by clicking on the above title.

[Reese Wynans & friends – Sweet Release](#) (1 maart)

After 50 years of playing music, legendary keyboard/organ player Reese Wynans steps into the spotlight with his first solo album ever. Wynans has played with everybody since the late 60's, from Duane Allman to Boz Scaggs to Jerry Jeff Walker and Carole King, before his famous stint in Stevie Ray Vaughan's band Double Trouble. Since 2015 he has been an integral part of Joe Bonamassa's band, playing to worldwide audiences.

CD/LP NIEUWTJES

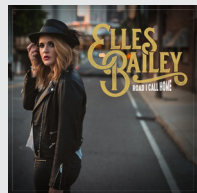
[Nick Schnebelen – Crazy all by myself](#) (1 maart)

A hard-hitting studio album produced by Grammy and Blues Music Award winner Tony Braunagel and featuring members of Taj Mahal's Phantom Blues Band. This is Schnebelen's strongest work to date. Founding member of the popular award-winning Kansas City-based blues group Trampled Under Foot, and winner of the Blues Foundation's 'Albert King Award' for Best Guitarist, Nick is taking the world by storm with his high energy Rock and Blues.

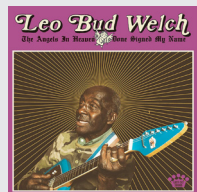
[Elles Bailey – Road I Call Home](#) (8 maart)

"Wildfire was written over five years," says Elles, "Road I Call Home" was written over one. It tells the story of touring Wildfire, and how much my life has changed since. I feel it delves deeper, and deals with loss, love, anger, determination and life on the road, with more than 200 gigs under my belt and many miles travelled." Live performance is Elles' natural habitat and home from home, touring the last album well beyond her native UK into Europe and America, playing dates with Jo Harman, Eric Gales and headlining her own tours.

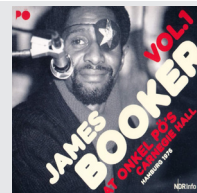
[Leo 'Bud' Welch - The Angels in Heaven Have Done Signed My Name](#) (8 maart)

The final effort from legendary bluesman Leo "Bud" Welch. The ten-song posthumous album draws from the 25-30 songs that were recorded at Dan Auerbach's studio in Nashville with his band The Arcs, and offers a dynamic showcase of Welch's gifts. "Working with Bud was a true blessing and I'll never forget it," Auerbach shares. "Bud taught us the songs that he'd been playing since he was a kid. He was so soulful. When he sang, you listened. And his guitar playing was steady as a rock."

[James Booker – At Onkel Pö'S Carnegie Hall/Hamburg '76](#) (8 maart)

This concert from 1976 shows Booker on one of his best performances ever and just what blues should be all about. Despite all the talk about his problems and the creation of legends which immediately started after his early death in 1983. An artist performing many of his own creations but also several blues- classics with so much devotion while being deeply rooted in the spiritual soil of this special city located between Mississippi and Lake Pontchartrain.

[Louisiana Red - At Onkel Pö'S Carnegie Hall/Hamburg '77](#) (8 maart)

Mit dieser Konzertaufzeichnung aus dem Jahre 1977 präsentieren wir einen der großartigen Bluesmusiker des vergangenen Jahrhunderts: Louisiana Red; Dieser Künstlernaam bezeichnet eine im Delta-Staat des Mississippi handelsübliche scharfe Soße. Handelsüblich wie der extrem archaische Blues, für den Louisiana Red immer beispielhaft stand; auch an jenem Juni- Abend, als er allein mit sich, Gitarre und Mundharmonika nach Hamburg kam, noch als Blues-Import von jenseits des Atlantiks.

[Gary Hoey – Neon Highway Blues](#) (15 maart)

The eleven tracks display Hoey's confidence and assuredness alongside the freshness of someone who's still in the process of discovery and refinement. Hoey also enlisted friends Eric Gales, Lance Lopez. Josh Smith and his 17-year -old son Ian for guest appearances. He shares: "I really wanted to make sure this album had a lot of Blues on it. I kept sticking to the classic players, all the Kings, Albert, Freddie and BB, some instrumentals and rockin' Zeppelin type stuff.

Dr. Groove's Blues 'n Roots Kalender Maart 2019

01 maart	Blues Lee,	Podium DJS,	Dordrecht NL
02 maart	Jools Holland,	C-Mine,	Genk B
03 maart	J.C. Cinel Band,	Podium Bel Air,	Breda NL
05 maart	Fat Tuesday Party,	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
06 maart	Don Alder,	Heerenhuys 23,	Geldrop
07 maart	Malford Milligan & The Southern Aces,	Ut Midde,	Venlo-Blerick NL
08 maart	Malford Milligan & The Southern Aces,	Podium 't Beest,	Goes NL
08 maart	Tiny Legs Tim,	De Roma,	Antwerpen B
10 maart	Rob Heron & The Tea Pad Orchestra,	MEZZ,	Breda NL
10 maart	Malford Milligan & The Southern Aces,	De Rozenknop,	Eindhoven NL
10 maart	Julian Sas Band,	Café Wilhelmina,	Eindhoven NL
11 maart	Amanda Anne Platt & The Honeycutters,	Het Zwijsenhoofd,	Bergen op Zoom NL
11 maart	Detor & Delmhorst,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
13 maart	Steelyard Blues Band,	Willem Tell,	St.Lenaarts B
14 maart	Tuff Enuff duo,	theater De Boemel,	Tilburg NL
14 maart	Eriksson Delcroix,	De Roma,	Antwerpen B
14 maart	Guy King,	Muziek-o-Droom,	Hasselt B
15 maart	Steelyard Blues Band,	Café Lambiek,	Tilburg NL
15 maart	Raymond van het Groenewoud,	Gebouw T,	Bergen op Zoom NL
16 maart	Susan Santos,	Heyhoef Backstage,	Tilburg NL
16 maart	Tommy Emmanuel & JD Simo,	Podium 013,	Tilburg NL
16 maart	J.P. Rena,	Gouden Leeuw,	Nispen NL
16 maart	PUUR, (singer/songwriter festival),	Gebouw T,	Bergen op Zoom NL
	Niels Geusebroek, Amber Arcades, Julia Zahra, Mitch Rivers, Verbraak & van Bijnen		
16 maart	Joe Jackson,	De Roma,	Antwerpen B
17 maart	The Blue Monkeys,	Café Lambiek,	Tilburg NL
17 maart	Dany Franchi,	zaal Thijssen,	Vierden NL
17 maart	Boo Boo Davis,	Noordkade,	Veghel NL
18 maart	Joël Fafard,	Podium Bel Air,	Breda NL
18 maart	Mercy John Band,	Meneer Frits,	Eindhoven NL
21 maart	Habib Koité & Bamada,	Podium 013,	Tilburg NL
21 maart	Joel Fafard,	De Bunker,	Gemert NL
21 maart	Deva Mahall,	Lantaren/Venster,	Rotterdam NL
22 maart	Jawbone (met o.a. Paddy Milner en Marcus Bonfanti),	Podium DJS,	Dordrecht NL
22 maart	Sugarboy & The Sinners,	Gebouw T,	Bergen op Zoom NL
22 maart	Leyla McCalla,	De Warande,	Turnhout B
22 maart	Soul Live!	Podium 013,	Tilburg NL
	Met o.a. Ryan Shaw, David Dam, Ivan W Peroti, The Soulmates		
23 maart	An Evening With The Blues,	Lantaren/Venster,	Rotterdam NL
	Joey Gilmore, Guy King, Michelle David & The Gospel Sessions		
23 maart	Habib Koité & Bamada,	De Roma,	Antwerpen B
24 maart	What the Frnk,	Podium Bel Air,	Breda NL
24 maart	A.J. Plug & Guy Smeets,	't Vermaeck,	Rijen NL
24 maart	Rob Tognoni,	Café Wilhelmina,	Eindhoven NL
24 maart	Leyla McCalla,	Lantaren/Venster,	Rotterdam NL
26 maart	Hustinx, Spanjers & Klijn,	Witte kerkje,	Terheijden NL
28 maart	Terence Blanchard,	Lantaren/Venster,	Rotterdam NL
28 maart	Stef Paglia Trio,	Muziek-o-Droom,	Hasselt B
28 maart	Roland, Tiny Legs Tim,	De Casino,	St.Niklaas B
29 maart	Kat Riggins & Erwin Java Band,	De Groene Engel,	Oss NL
29 maart	Ruben Hoeke Band,	Podium DJS,	Dordrecht NL
31 maart	Djiwa,	Podium Bel Air,	Breda NL
31 maart	Kat Riggins & Erwin Java Band,	De Gouden Leeuw,	Dongen NL
31 maart	The Bad Backbones,	Café Lambiek,	Tilburg NL
31 maart	Dry Riverbed Trio,	Café Wilhelmina,	Eindhoven NL

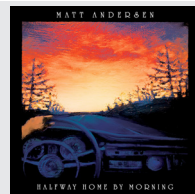
<https://www.facebook.com/gerdrgroove.vanleent>

CD/LP NIEUWTJES

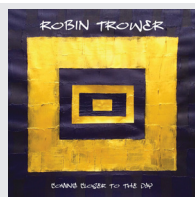
[Matt Andersen - Halfway Home By Morning](#) (22 maart)

Het album werd "live off the floor" opgenomen in Nashville en laat de artiest op z'n best horen met z'n inmiddels bekende signature sound waarbij hij Soul met Rhythm & Blues mengt, aangelengd met scheuten Folk en Americana. Andersen en z'n kompanen, waaronder de McCrary Sisters en producer Steve Dawson, voelden zich duidelijk op hun gemak in de studio waar vele legendarische artiesten opnamen. De prima onderlinge sfeer zorgde voor een kwalitatief hoogstaand en warm album.

[Robin Trower – Coming Closer To The Day](#) (22 maart)

With this new album, his songcraft and soulful performances have never sounded more alive – even on an album whose title track acknowledges that life is short and time precious. "I'm saying that I'm nearer the end than the beginning," he explains. "But that doesn't scare me. Not at all. If I went tomorrow, I'd feel like I'd been blessed with being able to achieve an incredible amount as a musician."

[Luther Dickinson & Sisters of the Strawberry Moon - Solstice](#) (22 maart)

Stars aligned and the strawberry moon coincided with the 2016 summer solstice. Our recording session felt like a pot-luck dinner - a group of interesting new friends convened and marveled at what was brought to the table. The music came together and flowed organically, as did the band name. The Sisters of the Strawberry Moon passed the mic, family style, Oh, a gut-string banjo and a clarinet? Check out this Mississippi bamboo cane fife and funky beats. Wow, listen to how our voices blend together..."

[Ally Venable – Texas Honey](#) (22 maart)

There's something about Texas. Open up the history books and you'll find it at the eye of every rock 'n' roll storm. Pull up a stool in any bar-room and you'll still hear Southern gentlemen spin stories of ZZ Top, Johnny Winter and Stevie Ray Vaughan. Now, tip a ten-gallon hat to the bandleader writing her own name onto the state's famed back pages, as Ally Venable releases her third album. "Ally is the future of the blues and the crossover music of American roots-rock," nods Mike Zito. "She is Texas Honey."

[Stef Paglia - Never Forget](#) (28 maart)

Met The Bluesbones speelde hij in kroegen en op festivals in binnen- en buitenland. Na 5 platen en een dikke 6 jaar 'on the road' was hij klaar om uit de schaduw van deze band te treden en begon Paglia vorig jaar met zijn eigen trio op te treden. In november 2018 dook hij met zijn trio de Superfly studio's (UK) in, om zijn eerste album op te nemen. Hij strikte de Engelse producer Wayne Proctor (King King, Ben Poole) om een killer plaat neer te zetten met uitsluitend eigen geschreven materiaal.

[Kyla Brox – Pain & Glory](#) (29 maart)

Scintillating, multi-faceted new album, Pain & Glory marks her ascendancy to the very first rank of British singers. The variety and depth of her vocal performances have grown year on year and are given a superb setting in this album's sweeping landscape of soul, blues, urban R&B, blues-rock, and singer-songwriter pop of the highest class. Kyla builds from a crooning start to an astonishing crescendo where she sings without the brakes on.

CONCERTVERSLAG

Shut up & Listen
Little G Weevil
Bel Air 11 febr. 2019

Het is gezellig druk in Bel Air, drukker dan menig andere editie van Shut Up and Listen en dat is goed nieuws. Deze gezellige samenkomst van toeschouwers is naar het café gekomen om te kijken naar Little G Weevil. Van geboorte is deze zanger en gitarist dan wel Hongaars, maar het werd al snel duidelijk dat hij de Amerikaanse Bluestraditie meer dan eigen heeft gemaakt. Op het podium staat een akoestische gitaar en een kickdrum. Met deze twee instrumenten en een dijk van een stem neemt Little G Weevil het publiek mee op reis. Van de stampende Chicago Blues naar een stomende Texas Slow Jam om uiteindelijk keer op keer terug te komen in Alabama. Vreemd is dat niet, want het laatste album van de blueszanger heet dan ook Back to Alabama. Little G Weevil speelt gitaar zoals veel mannen van de blues dat doen, zonder regels maar met discipline. Zijn rechterhand verankert op de slagplaat, zijn duim eindeloos pulserend op de bassnaren. De melodie wordt met name gespeeld door middel- en de ringvinger. Een stijl die doet denken aan een gitarist als Dave van Ronk. De magie vind echter plaats in de lijntjes, licks en riffs die worden gespeeld met de linkerhand. Het arsenaal lijkt eindeloos. En elke solo is een genot voor zowel de leek als de gitaar fanaat en zo te zien geniet Little G Weevil ook van elke noot die hij speelt.

Zijn sound is wellicht niet innovatief of uniek maar het is blues uit het boekje. Zoals eerder gezegd is de Hongaar gezegend met een stem waar je "u" tegen zegt, daarbij heeft hij in Amerika niet alleen Bluescultuur gesnoven, maar ook iets van het accent opgepikt. De gitaar is simpel uitversterkt en heeft het soort pure distortion dat voortkomt uit volume. (regel 1 voor de beginnende gitarist: de beste distortion wordt verkregen met hoog volume en dove burens). Dit alles laat de gitaar klinken zoals het hoort. Hongerig, modderig, een beetje vies maar net niet smerig.

De performance is spontaan en enthousiast vanaf begin tot aan de laatste noot. Little G Weevil geniet van het spelen, maar vooral van het spelen voor mensen en dat laat hij zien. Hij is vrolijk en probeert het publiek in zijn muziek te betrekken met anekdotes en verhalen over het Amerika dat hij kent en waar hij overduidelijk dol op is. Het is dan ook niet gek dat als de avond vordert, de bar wat vaker

bezocht is en er wat meer mensen binnen komen de sfeer beter en beter wordt. Er wordt getikt met de voeten, geklapt met de handen en achterin de zaal wordt hier en daar een dansje gewaagd en wanneer dat kan wordt enthousiast meegezongen.

Little G Weevil's repertoire is van zichzelf en hij probeert de mensen niet dood te gooien met blues klassiekers. Maar het kan gezegd worden dat omdat hij alleen eigen werk speelt zijn optreden wat eenzijdig is. Voor deze mening is het een en ander te zeggen want er is niet veel variatie te vinden, maar heel erg is dat niet. Elke noot die Weevil speelt klopt namelijk en er is geen moment dat hij te veel hooi op zijn vork neemt. Het blijkt dus dat Little G Weevil één van de muzikanten is waar Duke Ellington het over had toen hij zei: "the wise musicians are those who play what they can master"

Al met al was Little G Weevil's optreden in Bel Air een zeer gezellige en zeer muzikale aangelegenheid. Wellicht gaat Little G Weevil geen Grammy's winnen, maar de harten van het publiek neemt hij mee terug naar Hongarije en hopelijk neemt hij die liefde snel mee terug naar Alabama want we mogen hopen dat we nog veel prachtige muziek en optredens kunnen verwachten.

Ayrton van Noort

PRIJSVRAAG No 3

Welke drie Bluesmuzikanten ziet u hier?

Stuur je oplossing voor 20 maart 2019 naar info.srb@xs4all.nl met vermelding van uw naam en adres en win de cd van uw keuze uit 1 van deze vier:

Ripoff Raskolnikov
Band- Small World

Boogie Beasts -Deep

Manu Lanvin & The Devil
Blues – Grand Casino

Black Cat Biscuit –
That's how the Cookie
Crumbles

info@walvisverbouwingen.com

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

THE ALLMAN BETTS BAND

Nadat de zonen van Gregg Allman en Dickey Betts van de legendarische Allman Brothers Band, een jaar succesvol getoerd hebben als The Devon Allman Project met special guest Duane Betts, gaan zij nu hun krachten bundelen in "The Allman Betts Band"

Ze zullen dit jaar met een nieuw album komen en een wereldwijde toernee, met nieuwe muziek, songs van hun solo-projecten en Allman Brothers-klassiekers, ter ere van 50 jaar Allman Brothers Band. Het nieuwe album staat gepland voor dit voorjaar en wordt geproduceerd door Matt Ross-Spang (Jason Isbell, John Prine, Margo Price, Elvis Presley) en wordt opgenomen in de historische Muscle Shoals Studio, Alabama. Special guests: Peter Levin en Chuck Leavell.

De toernee zal in maart aanvangen en gedurende heel 2019 diverse festivals en theaters aandoen. De line-up zal naast Devon Allman en Duane Betts verder bestaan uit: John Ginty op keyboards, Berry

Oakley jr. op bas, slide-gitarist Johnny Stachela en drummers/percussionisten R. Scott Bryan en John Lum.

Dr.Groove

250 verschillende bieren

Het
Bierhuis

Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857

J.C. Cinel Band Zondag 3 maart 2019, 17:00 u. Bel Air Boschstraat 176 Breda

J.C. Cinel is geen echte nieuwkomer in de muziekcène want hij draait al zo'n 20 jaar mee in deze wereld onder uiteenlopende gedaantes, met als belangrijkste prestatie zijn drie platen als zanger bij de progressieve hardrockformatie 'Wicked Minds' in de periode van 2003 tot 2008. Op de cd "Back On The Tracks" van de 'Jimi Barbani Band' konden we zanger J.C. Cinel ook al aan het werk horen als frontman. Na zijn debuut als soloartiest in 2007 met de cd "Before My Eyes" kiest deze Italiaanse singer-songwriter op zijn tweede soloalbum "The Light Of A New Sun" echter voor een meer naar klassieke rock neigende sound, die vooral op de Duitse rockmarkt voor erkenning lijkt te zorgen. Voor zijn recente album heeft hij een beroep gedaan op ex-'Allman Brothers Band'- en 'Gov't Mule'-toetsenist Johnny Neel die bijdragen aflevert op piano en Hammondorgel. De meeste nummers zijn voornamelijk stevige rocksongs die de invloeden van bands als 'Bad Company' of 'Aerosmith' duidelijk laten blijken, maar in de titelsong en in het later volgende "Fallen Angel" gaat het er toch wat rustiger aan toe met een melodieuze rockballad waarin J.C. Cinel de luisteraars nadrukkelijk probeert te overtuigen van zijn zangkwaliteiten. Ondanks zijn Italiaanse roots klinkt J.C. zowel instrumentaal als vocaal zeer Amerikaans, wat allicht het gevolg is van zijn langjarige verblijf in Nashville, Tennessee. De naar supergroep 'The Eagles' verwijzende 'Southern Rock'-sound is in een aantal nummers onmiskenbaar aanwezig bij het werk van J.C. Cinel. In andere songs zijn het de invloeden uit de countrymuziek die de sound overheersen. En dan weer schakelen J.C. Cinel en zijn vrienden moeiteloos over op de zogeheten funky 'jam rock'. Als het akoestisch opgevatte gitaarnummer "A Place In The Sun" dit album afsluit, besef je eens te meer dat je op geen enkel ogenblik tijdens de beluistering van deze band zelfs maar even twijfelt aan de origine van deze zanger. Het klinkt zo Amerikaans dat je er nooit een Zuiderse Europeaan achter zou durven vermoeden, laat staan een Italiaan.

GREENTERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

Joel Fafard, maandag 18 maart 2019, 20:30 u Live @ Bel Air Breda. **“Shut Up Listen”** sessie.
SR&BB i.s.m. Rock Home Foundation.

Deze uit Canada afkomstige Blues/Roots/singer/songwriter, slide-gitarist, heeft zijn sporen al ruimschoots verdiend en brengt zijn Blues- en rootsklassiekers met de ziel van een purist en het vakmanschap van een doorgewinterde entertainer. Fafard is een blueszanger van de nieuwe generatie en hij won een Western Canadian Award en een Juno – en twee Canadian Folk Music nominaties voor zijn uitzonderlijke gitaarspel. Fafard heeft tot op heden zes albums uitgebracht met daarop zowel originele als traditionele folk/blues nummers. Live vult hij zijn show, naast zang en gitaarspel met hilarische anekdotes tussen de songs door. Hij zingt met een sexy, schuurpapieren stem en als hij een solo uit z'n resonator-gitaar tovert, is het snel duidelijk waarom hij die Awards heeft gewonnen. Jarenlang speelde Joel Fafard Southern classics als onderdeel van zijn live-programma, maar had ze nooit op plaat uitgebracht. Daar maakte hij in 2009 resoluut een einde aan en dook met een paar oude muziek-maten, Gilles Fournier (bas), Richard Moody (viool) en producer Steve Dawson, de studio in. Zijn liefde voor deze stijl valt terug te voeren op zijn jeugd die hij in Regina, hoofdstad van de Canadese provincie Saskatchewan, doorbracht, alwaar hij nogal vaak vertoefde in een 'bikers-cafe' met de naam "Georgia Fats". Dit was de place-to-be voor de Chicago-Blues scene van de Canadese muzikanten; artiesten als Amos Garret en Sue Foley passeerden er regelmatig, maar ook Delta bluesmannen als Charlie Musselwhite. Vanaf zijn album "Cluck Old Hen" (2010) heeft Fafard een nieuwe muzikale missie: gloednieuw leven blazen in grootse oude songs als b.v. "Can't be Satisfied," "Spoonful," "Come on in my Kitchen," en "Angeline and the Baker." Zijn show is zo authentiek als een 'Beale Street busker' maar wel overgoten met een vleug hedendaagse grote stadslucht. Met zijn laatste nieuwe album "Fowl Mood" (2016) doet hij het precies andersom: Hier laat hij nieuwe, meest eigen songs, oud klinken! Fafard heeft vele paden bewandeld, folk singer-songwriter, roots rocker, acoustisch instrumentalist en vertolker van Southern roots en blues; hoe dan ook blijven zijn belangrijkste kwaliteiten constant op hoog niveau . Joel Fafard is één van Canada's meest smaakvolle akoestische gitaristen en ook één van de grappigste artiesten in dit hedendaagse muziek-circuit. Pure professionele klasse!

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

What The FRNK, zondag 24 maart, 17:00 u Bel Air Breda NL

WTF?! Jazeker: "What the FRNK". Onvervalste funky blues rock. Deze band is een verrassende nieuwkomer en heeft afgelopen jaar al vele succesvolle optredens gegeven in kroegen maar ook op festivals. "What the FRNK" weet keer op keer het publiek mee te nemen in hun rijke repertoire en overtuigende performance. Deze maand is de band naast hun groeiende tourschema ook in de studio om meer eigen songs op te nemen. "What the FRNK" is authentiek en echt. En dat zie, hoor en voel je als toeschouwer! What The FRNK brengt funky bluesrock en is geformeerd

rondom gitarist en zanger Frank Schurgers. Heerlijke grooves en een combinatie van messcherpe gitaarribs met funky solo's op Rhodes en Hammond geven de band een herkenbare, eigen sound. What The FRNK speelt naast interpretaties van hun helden als Joe Bonamassa, Stevie Ray Vaughan, en Eric Clapton ook eigen werk. Frank Schurgers weet met zijn charisma en performance het publiek keer op keer op zijn hand te krijgen. De band startte in 2017 toen Frank na een ommekeer in zijn leven het besluit nam om zich volledig op zijn favoriete muziek te storten. Samen met goede vriend Twan van Hoof op basgitaar, vormde hij de band What the FRNK met Guus van Lankveld op Rhodes en Hammond en Mano van den Beuken op drums. What the FRnk, een lekkere live band voor elk zichzelf respecterende kroeg of festival.

DJIWA, zondag 31 maart, 16:00 u Bel Air Breda NL

Een 6-koppige soulband waarin Motown en good old soul worden afgewisseld met disco en funk. Een avondvullend feest der herkenning! Dansen en swingen van begin tot eind. Onvervalste Soul, Funk, R&B, afgewisseld met eigentijdse groovy knallers!!!

**WE BUY
YOUR VINYL
& CD COLLECTION**

ROOTS MAIL MUSIC
SHOP & MAILORDER

Van Goorstraat 14
4811 HJ Breda

info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com
www.discogs.com/user/rmmusic
tel + (31) 76 522 22 35

Plasgenoten.

IWe maken het allemaal wel eens mee. Je bent aan het shoppen. Of op reis per trein of vliegtuig.

Tijdens een lange autorit kan het ook voorkomen:

Je moet naar de wc! En niet zo'n beetje ook. Je lichaam interesseert zich geen bal voor waar je op dat moment uithangt, dat zegt gewoon: Hallo, ik moet even gelegegd en wel nu. Dus je gaat op zoek naar het dichtstbijzijnde toilet. En of het nou in een winkelcentrum, een tankstation of een luchthaven is, de toiletten zijn altijd hokjes met open plafonds en een kier van een halve meter onder de deur.

En nu zijn we op het punt waar ik moeite mee heb.

We maken allemaal geluid op de wc. Dat hoort er bij. Maar op een groot openbaar toilet waarvan elke vierkante centimeter betegeld is galmt het nog drie keer zo hard als thuis. En dan heb ik het nog niet over de geur gehad en dat houd ik ook zo.

Ik vind het maar een gênant gedoe allemaal. Precies te horen wat mijn buurvrouwen doen, daar heb ik geen behoefte aan, maar dat zij het geluid van mijn behoeftes horen wil ik ook niet.

Als je daarna je handen gaat wassen en je staat in de spiegel elkaar aan te kijken met een flauw glimlachje is er toch een soort van begrip voor elkaar. Je was tenslotte even plasgenoten nietwaar?

Wat ik nog veel lastiger vind, in het specifieke geval van lichaamsgeluiden, is als er een nieuw vriendje wat vaker over de vloer komt.

Wanneer mag je officieel geluiden maken achter, of voor gesloten deuren? En wanneer mag je een keer een windje laten in de zelfde ruimte als waar hij zich bevindt? En nog een stapje verder, wanneer laat je de wc-deur open? Ik vermoed dat er weinig vrouwen zijn die al na drie dates alles durven laten

gaan in het bijzijn van een nieuwe vlam.

Want ja, wat vindt de man in kwestie daar nou van. Ben je dan opeens een beetje minder leuk? Toch is het zo dat de man in dit soort gevallen vaak letterlijk de toon aangeeft.

Het lijkt wel of het hen minder kan schelen; wat héérlijk moet dat zijn dat voor onze mannen. Wij vrouwen kunnen daar een voorbeeld aan nemen. Het scheelt enorm veel buikpijn en stress en zeg nou zelf: we zijn allemaal 't zelfde en we hebben allemaal deze lichamelijke oprispingen.

Iedereen doet het en moet het. Maxima, Donald Trump en de Dalai Lama.

En wat helemaal bijzonder is: we noemen elkaar gewoon liefkozend scheetje en poepie. Dan mag je dát óók wel van elkaar horen, toch?

NO ONE IS
LISTENING
UNTIL YOU
FART.

d-media
web professionals

<https://d-media.nl/>

Paardeweide 11A, 4824 EH Breda

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeking:

srb@ziggo.nl

T + 31 (0)6-11864851

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden

info.srb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Ger van Leent, Judith Cosman, Bernardo, Ayrton van Noort
Ontwerp & DTP: Veronique Ortonio, Roos Jetten
Druk: Q-Print Breda

Weet je veel van muziek en vertel je er graag over?

TRACK zoekt: enthousiaste schrijvers/redacteurs/recensenten

Voor het schrijven van muziekartikelen in dit blad (en op de website)

Graag met goede kennis van de Nederlandse en Engelse taal en met veel

tijd om te researchen op Internet. Stuur je reactie naar: info.srb@xs4all.nl

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®